

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Valde impudenter facere qui sponsam cognoscat ante traductionem cap.
vi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

elo amore lasciuiet, is est ut asserit Apostolus cum adulteris grauisima in stagno ignis, et sulphuris lasciuia suae 1 Cor. 6 poenas daturus.

Valde impudenter facere qui sponsam cognoscat ante traductionem. Cap. VI.

Reprehendendi mihi etiam uidentur esse hoc loco indiscreti, et improbi nonnullorum adolescentium mores, qui ubi primum sponsalia pepigerunt, absque ulla reuerentia connubialis sacramenti, quod in templo auspiciis diuinis prius peragendum fuerat, clandestine intempetiuoque concubitu insciis, inuitisque parentibus, sacras alioqui nuptias impudenter incestant, insidiati per malas artes puellari simplicitati, ut ante explanationem, atque traductionem uirgo stupretur: et mater fiat, antequam uxor habeatur. Quid quod in plerisque istorum quoadque tam caecus libidinis ardor exarsuat, ut ubi fraudes non succedunt inferant nefarie et impie puellis ipsis in bellibus uim: ut stupratores rectius eos dicas, quam sponfos, et hostes aequius quam maritos: ab hostibus enim ui rapimus, ab amicis autem ita licite demum, si ultro concedatur, accipimus. Quanto rectius ille patriarcha Iacob, qui quum Rachelem amaret, perditam, eamque septem annorum seruitio ex conuentione iure sibi uxorem habere meruisset, nunquam tamen neque amoris interperantia neque consuetudinis occasione interim impudentius quicquam tentauit: aut hanc ipsam lasciuus tetigit, quod sororem decuisset: quin obtusa ei altera sorore pro illa, et septem rursus annorum pactione renouata, quanquam illa unius aedibus, et communibus pascuis uersaretur, integram tamen, atque inuiolatam usque ad praescriptum sibi a socero tempus seruauit. Hinc ex tam auspicato, tamque sancte inito conubio exorta est postmodum soboles illa generosa duodecim tribus Israel, quae totam fere Sy-

Gen. 29

DE PVDICITIA MATRIMONII

8.103
Tobi. 8
riam, atq; Ægyptum repleuerat, Nō ne et Tobias quoq;
iunior per tres dies, ac totidem noctes in eodem cubitu
lo, cum sponsa sua in castitate & oratione unanimiter per
seuerans meruit saræ nuptias habere fortunata:, quæ ali
is eatenus procis fuisse usquequaque letales: Talia pro
fecto deberent esse sponsalia Christianorū, & multo fec
liciora contingerent: utpote diuinis auspiciis, rite, pie,
et humano more legitime celebrata.

Secubandum esse quandoque coniugibus quo ua
cetur liberius diuinis. Cap. VII.

Sunt præterea in matrimoniis stata quædam tem
pora legibus præscripta, quatenus et ab re uxoria,
& ab omni prorsus concubitu sit merito continen
dum: quo liberius, quoque mundius Deo rei q; diuinæ ua
cetur. Neque enim qui nuptiis copulati sunt, omne tem
pus liberam inter se habere debent ad coitum: sed sicut
tantum temporibus, & necessitatibus eo uti quatenus
ceat. Nam ut sapienter dictum fuit à sapiente, tempus
amplexandi est, & tempus longe fieri ab amplexibus.
Eccle. 3. Oportet enim sacris, obseruandisq; diebus à maritali
toto mutuo consensu ablegare prorsus uenerem, ac rece
dere ab opere nuptiarum ut per id tempus, iuxta consi
liū Apostoli, intermisso usu coniugii, qui habent uxores
1 Cor. 7. tanquam nō habentes sint. Id autem quando præstatum
fuerit hac optima regula. Apostolus idem præcepit
Ibidem. Nolite inquit fraudare inuicem, nisi forte ex consensu
tempus, ut uacatis orationi. Debent ergo coniugati, cum
diuinis præstant rebus operam, etiam licitis alio qui am
plexibus abstinere, ut appareant in conspectu domini pa
riores. Habet enim nescio quid sordis corporeus ille con
tactus haud congruens ullo pacto spiritui, et rei diuinæ
eui intenditur. Quo circa nec Dauid quidem panes sa
eros prius edere permissus est, quàm interrogatus à sa
cerdote,